

Per raons semblants renunciem a lligar-lo amb el suposat component ib-bc. BULU-/BURU- que admeto per a *Bolòs*, *Bolvir* i *Bolodui*. Per a una especulativa relació amb *Brocà*, bastarà remetre a aquest article.

¹ En la butlla de 1011 on se cita *Vulcariam* (supra), molt abans, entremig de les poss. del Conflent oriental reconegudes a Cuixà (*Marcèvol*, *Arboçols*, *Tare-rac*, *Rupidera*) ve «alodem quod vocant *Volcraria* --- Secundiano [= Serdinyà], Jújols ---». Ha de ser, doncs, un dels altres *Bolquera*, dels Aspres de Conflent sens dubte. Probablement amb una *r* espúria. — ² Barrejant-hi, però, noms que no hi poden tenir cap relació: *Bula* (amb *Bulès*), que han tingut sempre *u* $\bar{u}$, i són hidrònims, i *Boleric*, NP germ. ¹⁵ (per al qual, veg. l'art. *Voloriu*). — ³ En aquell treball vaig proposar cèltic *VERU-* com a primer membre del compost *Bolicarnea* i de *Bugaraig*; però *VOLO-* se'ls aplicaria a tots dos, i és preferible, clarament, sobretot per al primer.

Bolta, *Boltera*, V. *Volta* *Boltan*, V. *Baltà* *Boluda*, cognom i *Bolufjer*, cognom, V. *Bol-* àr.

BOLUFRENA

Ruïnes d'una construcció antiga part damunt del castell de Castellterçol; el secretari municipal, que pronunciava *a bolufrēna* (1935), creia que era una antiga masia. Convindria trobar-ne mencions o documentació antiga (cercada en va: ¿papers perduts, pel daltabaix que vingué?); a falta d'això em limito a dues conjectures etimològiques. Dissimilació de *bona ofrena*, ço que seria ben convincent, per la *o* pretònica (no *u*), essent un compost de significat viu, majorment si sabéssim que era un edifici afectat, d'una o altra manera, a afers religiosos (ermita, poss. de la parròquia?); cf. les *of(e)renes* de pietat popular, *DECat* VI, 777b 51 ss.

També es podria pensar en un compost de *Vila* amb un NP germànic: com que els NL en *-SIND* sofreixen sovint rotacisme (*Gombrèn* etc., *E.T.C.* I, 36 ss.), i essent femení *-SIND* sovint apareix com *-SINDA* (Aebischer, *Onom.*, § 29), imaginariem un *ALFI-SINDA* (car *Alfi-* és productiu en onom. germ., 83 noms en Först., però difícilment explicaríem la *o* inicial.

El cens de 1860 l'arrenglera entre els masos de Castellterçol, donant-lo en una variant «la *Balofrena*» (l'única dada que en coneix Pladevall, monografia *Castell-terçol*, p. 99). Aquesta *o* i l'ús amb article són favorables a l'etimologia *BONA OFFERENDA*, i contràries a *VILLA OFFERENDA* o V. *ALFISINDA.

Boluix, V. *Bolaix*, *-llaix*, s. v. *Bol-* àr.

BOLLULLA

Poble de la Marina val., uns 5 k. al N. de Callosa. ⁶⁰

PRON.: *bolúla* (allí i a Callosa, 1963 xxx, 178). També existeix una pron. vg. assimilada *Bollulla*: MGadea (*Te. del Xè* I, 376; *BDLC* x, 172), i SSiv. (p. 154) dona *Bullulla* com a variant, sense datar-la ni documentar-la. No el trobo en el *Rept.*, però segons SSiv. ja es va donar a la mitra de València en dotar la catedral. Tenia un terme extens, del qual formaven part pobles moriscos, que anomena en nombre de set, tots noms d'aspecte antic, com *Aialt*, *Castell de Castells*, *Gartx*, *Soraia*, que tractem en articles especials; amb dates de 1534 i 1574: en què junt amb *Gartx* i un altre, formaven una baronia, amb trenta cases de moriscos. Al damunt quedaven les ruïnes d'un castell moro. Remetem, encara, a la bona descripció que dona Cavanilles, de «*Bollulla*, río y pueblo» (II, 235).

ETIM. Evidentment aràbiga. Comencem per descartar dues idees clarament insostenibles. Si en *E.T.C.* (I, 226.336), tot posant-lo entre els arabismes, hi afegia un (?), és perquè pensava en *Bellulla* del Vallès, que no ho pot ser; però ja hem vist en aquell article que és una semblança fortuïta, i no hi ha manera de trobar-los cap pista comuna. *AlcM* donant-lo com aràbic (res Oliver-Asín, *Contr.*) reporta una indicació de l'aficionat marroquí, que solia aconsellar Alcover, Moh. Medina *bū luja* 'carrer tortuós', que SGuarner (*Introd.* 9) es fa seva; però és àrab fantàstic: res que s'assembla, ni vagament, a *bu*, entre els mots que han significat 'carrer', 'via' etc., en àrab: *zanqa*, *darb*, o, en el Marroc (Lechundi), *zanāca*; *zucāq*, *mamarr* (*PAlc*), *zanāqa*, *zuqāq*, *tariq*, *sirat*, *balāt* (*RMa*).¹

Hi ha en primer lloc un homònim valencià: *Bolulla*, important pda. del te. de Dénia (xxxiii, 74.7): massa important i massa allunyada del poble que interessa (més de 30 k., i amb molts pobles, carenes i valls entremig) perquè puguem pensar en una extensió del nom d'aquest. Sens dubte repetició del mateix arabisme en un lloc diferent.

D'altra banda no podem aclarar els ulls a la visible identitat amb uns NLL andalusos (davant els quals també guarda silenci Oliver-A. a) *Bollullos de la Mitación*, 15 k. O. de Sevilla; i uns 37 k. més enllà: b) *Bollullos del Condado*, prov. Huelva: com els anomena Alcalá Venceslada (*Voc. And.*, s. v.). Ara bé aquell ja es troba antigament en la forma *Bollolya*, aldea del districte de Sevilla, esmentada per l'anònim botànic sevillà c. 1100 com un lloc en què ell herboritzava (veg. Asín, *Glos. Mozár. Sevillano*, p. xxxii; lín. 3 f.), forma antiga que ens mostra palpablement, fins en la terminació femenina, la identitat amb el nostre *Bollulla*.

En fi, un poc menys segur, però probable també, que hi hagi germanor d'origen amb c) i d): *Olula del Río*, que és una parròquia bastant important de la diòcesi d'Almeria, i amb *Olula de Castro*, menys important, més al Nord, uns 40 k. al N. d'Almeria, ja en una vall de la Sierra de Filabres (Madoz I, 132).²

Aquesta repetició ja fa suposar un origen aràbic, a base d'un nom únic, però aplicable a les diverses comarques del Migjorn d'Al-Andalus.